

en ny Afgift. Jeg skal ved dette Punkt, tillige henlede Opmærksomheden paa, at disse Udgifter i Virkeligheden ere en Forhøielse af 50 pCt. fremfor Udgifterne ved den nærværende Maaling, som dog maaskee kunne være høie nok. Jeg skal dernæst udtale mig om en anden Sag, som jeg ikke finder nogen Bestemmelse om i Loven, det er nemlig om, hvorvidt et Skib, naar det har været underkastet den midlertidige Maaling, som er omhandlet i §§ 16 og 17, og det senere bliver underkastet den fuldstændige Opmaaling efter § 12, da skal betale for den første Opmaaling 4 β pr. Ton, og da igjen den fulde Betaling af 8 β pr. Ton for den anden og fuldstændige Opmaaling, altsaa ialt 12 β , istædtfor at det, naar det strax kunde maales fuldstændigt, vilde slippe med at betale 8 β . Jeg har ikke kunnet finde nogen Bestemmelse i Loven, der omhandler dette Tilfælde. — Dernæst vil jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, om det ikke maatte være nødvendigt her i denne Lov at fastsætte, at, forsaavidt de forskellige Skibsafgifter deels i Toldblovningen deels i Havnereglementerne ere beregnede efter Commercelæst, skulle for Fremtiden 2 Tons beregnes lige med 1 Commercelæst. Jeg seer vel, at dette staaer anført i Motiverne, men jeg troer dog, det vilde være rigtigt, at denne Bestemmelse blev indført i Loven. (En Stemme: Det staaer i Lovens § 3.) Ja, jeg seer nok, at en saadan Bestemmelse findes med Hensyn til Maalingen; men jeg veed ikke, om den ogsaa gjælder for Opkrævningen af Afgifterne; hvis den maa antages ogsaa at gjælde herfor, saa falder naturligtvis min Bemærkning i saa Henseende bort. — Endelig skal jeg henstille, om det ikke vilde være rigtigt og hensigtsmæssigt, at et hverjohelst Skib, der blev maalt, fik leveret et Exemplar af denne Lov, som da maatte følge med Skibet, for at de Forpligtede, der efter Loven ere paalagte Rhedere og Fyrere, sikkert kunne komme til disses Kundskab, saa at de vidste, hvad de havde at iagttage. Den Bekostning, som dette kan medføre, vil kun være ganske

ubetydelig, og jeg vil ansee en saadan Foranstaltning for meget hensigtsmæssig. Til disse saa Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Liebe: Naar jeg har tilladt mig at begjære Ordet i nærværende Sag, er det naturligvis ikke for at tale om Lovudkastets egentlige Hovedindhold, der ligger mig fjært, og som ganske vist, forinden Sagen kom ind her i Salen, har været Gjenstand for en saa omhyggelig Overveielse, at man kun kan glæde sig derved. Det er et mindre Parti af Lovforslaget, som jeg skal tillade mig et Dieblit at dvæle ved, et Parti, der i Forhold til Lovens øvrige Indhold paa Sagens tidligere Trin muligt kan have været Gjenstand for en mindre fuldstændig Overveielse. Jeg sigter herved til det Parti af Lovudkastet, der handler om Straffebestemmelserne, og endda ikke saa meget til selve Straffebestemmelserne og disses Indhold som til den procesuelle Paragraph, der slutter sig til dem. Straffebestemmelserne findes i Udcastets §§ 23—26, og dertil slutter sig en procesuel Paragraph, nemlig § 27, der lyder saaledes: „Fremgangsmaaden i samtlige Straffesager vedkommende denne Lov er den samme som efter Toldblovningerne i Almindelighed gjælder for lignende Sager. Det Samme gjælder ogsaa om de i nærværende Lov ommeldte Bøder. Bøderne tilfalde Statskassen.“ Jeg skal ikke just opholde mig ved Paragraphens Affattelse, skjøndt jeg rigtignok troer, at den er noget uheldig, forsaavidt der i Paragraphens første og andet Stykke gjøres en Afskillelse mellem Straffesager vedkommende denne Lov og Sager om Bøder. Jeg seer nemlig ikke rettere, end at det ordentligtvis vil være Bødesager, som man efter dette Lovudkast vil komme til at beskæftige sig med, navnlig i Henhold til de umiddelbart foregaaende Paragrapher. Der kan vel ganske vist ogsaa indenfor Lovudkastets Omraade begaaes formelle Forbrydelser, hvorved man altsaa vil komme ind over Bøderegionen, men ordentligtvis vil